

Capitolul 6

Metode de management și tehnici de stimulare a creativității

Metode de management și tehnici de stimulare a creativității

CUPRINS:

1. METODE DE MANAGEMENT

- 1. Managementul prin obiective
- 2. Managementul prin bugete
- 3. Managementul prin excepție
- 4. Managementul pe produs
- 5. Managementul prin proiecte

2. TEHNICI DE CREATIVITATE

1. Metode de management

Metodele de management

 modalităţi practice de acţiune managerială, prin care sunt valorificate cunoştinţele teoretice şi experienţa managerială acumulată.

Metodele de management

 Concret, o metodă de management este o modalitate de alocare în timp şi spaţiu a resurselor materiale, umane, financiare şi informaţionale ale firmei.

- M. prin obiective, M. prin bugete, M. prin excepţie,
 M. pe produs (metode generale),
- M. prin proiecte (metodă parțială)

- MANAGEMENTUL PRIN OBIECTIVE
 - creată în SUA și consacrată în Japonia.
- MPO succesul şi dezvoltarea unei organizaţii depind de corelarea obiectivelor generale cu cele ale subdiviziunilor organizatorice şi, nu în ultimul rând, cu cele personale ale angajaţilor.
 - Metoda constă în stabilirea cu exactitate a unor obiective pentru fiecare nivel ierarhic, pentru fiecare compartiment şi pentru fiecare angajat
- fiecare angajat sau compartiment are 3-7 obiective.

Obiectiv general

Obiectiv parțial (A)

Creșterea cotei de piață de la 10% la 20%

Director General

Creșterea vânzărilor

Director Producție Director Comercial

... Obiectiv parțial (Z)

Muncitor

Creșterea

producției

pentru

acoperirea

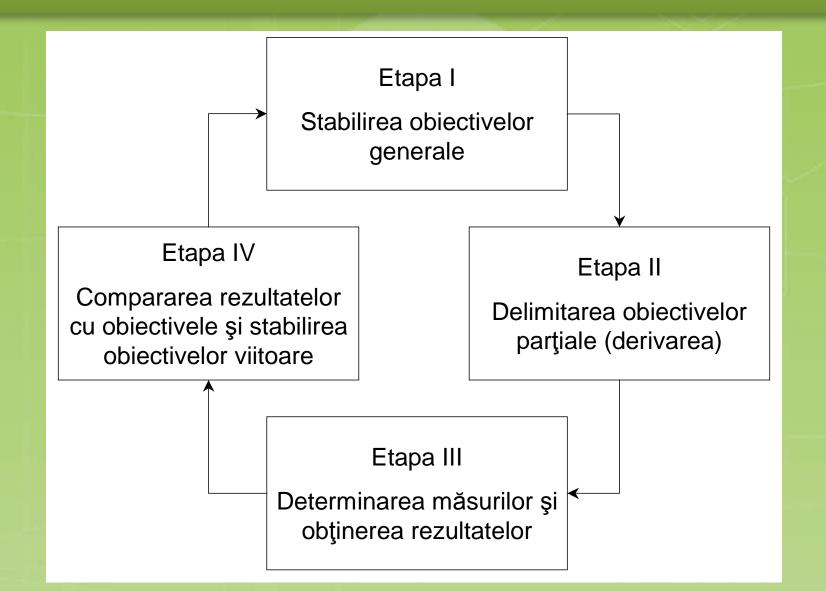
cererii

Muncitor

... Agent vânzări

Dublarea numărului de piese produse Dublarea numărului de clienți

AVANTAJE:

- motivarea superioară și
 participarea activă a tuturor
 angajaţilor;
- îmbunătăţirea relaţiilor interumane;
- eliminarea unor contradicţii dintre conducători şi executanţi;
- stimularea creativităţii, autocontrolului
- stimularea răspunderii individuale pentru atingerea obiectivelor;

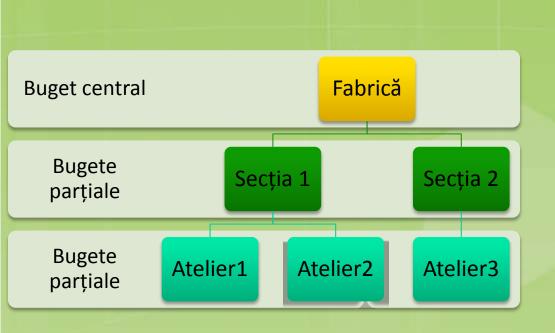
 dezvoltarea unui stil de conducere participativ al fiecărui manager.

DEZAVANTAJE:

- posibilitatea apariţiei unor neconcordanţe între obiectivele diferiţilor angajaţi / compartimente;
- formularea cu o precizie insuficientă a unor obiective.

- Managementul prin bugete (anii 30 în SUA)
- descentralizarea managementului, prin acordarea subunităților de producție a unei autonomii cât mai ridicate

Firma este împărţită în câteva subunităţi (centre de gestiune – fabrici, secţii, ateliere), fiecăreia dintre acestea acordândui-se câte un buget de cheltuieli şi venituri pe care va trebui să îl gestioneze singură.

Bugetul - Venituri

- exprimare bănească: obiectivele, cheltuielile şi veniturile la nivelul fiecărui centru de gestiune
- bugetul este un
 instrument de analiză şi
 control al centrelor de
 gestiune.

Bugetul - Cheltuieli

bugetul permite
 evaluarea eficienţei
 economice a activităţii
 fiecărei subunităţi, prin
 compararea rezultatelor
 concrete cu cele
 preconizate (mărimea
 bugetului)

- Aplicarea metodei este condiționată de câteva elemente organizatorice:
 - exprimarea în formăbănească a obiectivelor
 - divizarea firmei în câteva
 centre de gestiune
 (structural și procesual)
 - existenţa câte unui singur responsabil pentru fiecare buget

- existenţa condiţiilor
 tehnice şi motivaţionale
 de participare efectivă şi
 activă a managerilor la
 dimensionarea bugetelor;
- existenţa unui sistem informaţional eficient
- existenţa unui mecanism
 eficace de decontare contribuţia fiecăruia la
 realizarea obiectivelor;
- folosirea unui sistem de contabilitate analitică

Etape:

1. Elaborarea bugetelor

 buget director, (activitatea de ansamblu a firmei) care va fi apoi împărţit între centrele de gestiune pe baza negocierii şi acordului

- 2. Aprobarea bugetelor
- nivelul organelor manageriale de vârf
- formalitate

3. Execuţia bugetară

 desfăşurarea activităţii specifice a fiecărei subdiviziuni

- 4. Controlul și analiza bugetară.
- faza de control, efectuată pe parcursul execuţiei bugetare
- faza de analiză, post-operativă (după încheierea ciclului bugetar al subdiviziunilor).

AVANTAJE:

- evidenţierea clară şi corectă a contribuţiei fiecărei subdiviziuni la realizarea obiectivelor
- identificarea punctelor slabe
- motivarea mai puternică a personalului subdiviziunilor, acesta ştiind că rezultatele muncii lor vor fi cunoscute cu precizie;
- economisirea timpului, datorită descentralizării deciziilor tactice şi operative;
- "forţarea" fiecărei subunităţi bugetare să desfăşoare o activitate cât mai rentabilă

DEZAVANTAJE:

- dificultățile de adaptare a sistemului informațional, contabilității analitice ş.a.m.d.;
- efortul sporit cerut de urmărirea cu precizie a tuturor fluxurilor materiale şi băneşti de la nivelul fiecărei subunităţi;
- dificultățile de împărțire a bugetului director între subdiviziuni;
- posibilitatea unei colaborări defectuoase între subdiviziuni, din cauza concurenței dintre ele.

Managementul prin excepţie

- urmăreşte descentralizarea managementului şi eliberarea managerilor de povara activităţilor de rutină.
- Se bazează pe tehnica delegării de autoritate activitatea fiecărui compartiment se va desfăşura fără intervenţia managerului (în anumite limite)
- Managerul:
 - se poate concentra asupra activităţilor importante, fundamentale, de nivel superior
 - va interveni în activitatea compartimentului condus doar în cazul apariţiei unor situaţii de excepţie, atunci când sunt necesare cunoştinţele, experienţa şi/sau autoritatea sa.

- Condiţii necesare pentru aplicarea MPE:
- existenţa unui mediu favorabil delegării de autoritate:
 - Încrederea managerilor în subalternii lor
 - Stil managerial democratic
 - Subalternii să aibă o competenţă profesională ridicată şi spirit de iniţiativă;
- reglementarea adecvată a raporturilor dintre manageri şi subalternii - confuziile şi stările conflictuale;
- folosirea unui sistem informaţional modern, foarte eficient.

Etape pentru aplicarea MPE:

- 1. Stabilirea valorilor planificate
 - se prevăd parametrii valorici ai obiectivelor pentru perioada respectivă (trebuie să fie realiste)
- 2. Stabilirea unui câmp de toleranţă
 - Se stabilesc nişte limite ale rezultatelor activitate normală, nu necesită intervenţia managerului.
 - Activitate importantă prudență mai mare
 - Atenție mare "domeniului-cheie"
 - Toleranțele trebuie stabilite în ambele sensuri și negative și pozitive

Etape pentru aplicarea MPE:

- 3. Compararea valorilor planificate cu cele efective.
 - Se identifică abaterile inadmisibile.
 - Pot apărea alarmele false (anumite abateri sunt supraestimate şi provoacă un efort supradimensionat de corectare) şi alarmele ratate (nu sunt sesizate abateri importante, situaţia se agravează).

4. Acţiunea corectivă

deciziile necesare pentru eliminarea abaterilor negative şi fructificarea oportunităţilor

AVANTAJELE aplicării MPE:

- identificarea punctelor critice ale activității organizației;
- precizarea clară a obiectivelor, sarcinilor şi căilor de realizare a activităţii;
- diviziunea raţională a muncii;
- degrevarea managerilor de problemele de rutină sau fără o importanţă prea mare;
- utilizarea adecvată a competenţelor managerilor de pe fiecare nivel;
- formarea profesională a subalternilor (competenţe necesare pe nivelurile ierarhice superioare);
- aprecierea obiectivă a activității şi angajaților şi evaluarea acestora.

Dezavantaje:

- Se potrivește pentru realizarea unor sarcini de importanță mai redusă - metoda are un rol TACTIC, NU STRATEGIC;
- subalternii sunt tentaţi să ascundă abaterile de la câmpurile de toleranţă fixate;
- neapariţia situaţiilor de excepţie o perioadă mai îndelungată poate conduce la dezvoltarea unui sentiment de siguranţă, de autoliniştire, slăbind rezistenţa în faţa dificultăţilor serioase.

Managementul pe produs

- urmărește descentralizarea managementului prin gestionarea distinctă a fiecărei grupe omogene de produse din portofoliul firmei
- Firma este împărțită pe mai multe subdiviziuni aproape toate activitățile (cercetare-dezvoltare, producție, desfacere etc.)
- Fiecare subdiviziune un manager (DIRECTOR DE PRODUS) – va urmări produsul de la idee
 desfacere
- Această metodă se bazează pe folosirea unei structuri organizatorice pe grupe de produse (mai simple sau mai complexe, după caz).

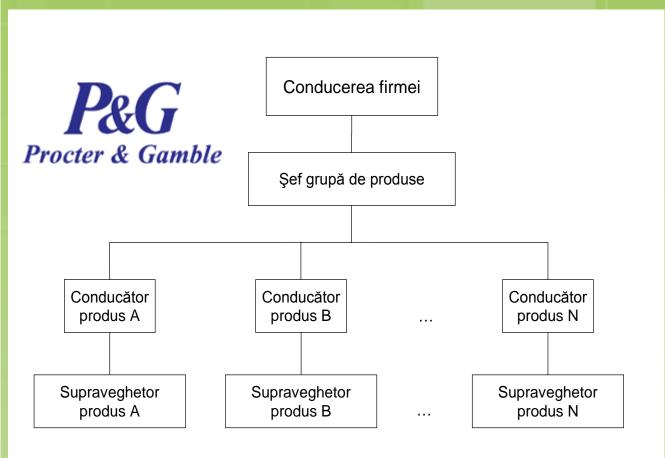
- Justificarea aplicării metodei:
 - Comercial, financiar și tehnologic
- Succesul aplicării MP este condiţionat de îndeplinirea condiţiilor următoare:
 - Existenţa unei activităţi diversificate, realitate prin tehnologii variate (multe produse - peste 10 - sau grupe de produse);
 - Realizarea unor produse rentabile pe termen lung, astfel încât producţia lor să aibă continuitate;
 - Posibilitatea informării cât mai fidele cu privire la pieţele de desfacere.

- Etapele aplicării Managementului pe produs:
- 1. Evaluarea factorilor de succes și insucces a produselor pe piață.
 - Se aleg produsele şi apoi managerii
 - Rol important: departamentul de Marketing
- 2. Elaborarea programelor de fabricaţie a produselor.
 - Se stabilesc nomenclaturile de produse, termenele de livrare etc. - Revine Conducerii de Vârf
- 3. Coordonarea realizării fiecărui produs.
 - se evidenţiază calităţile managerilor de produs
- 4. Bilanţul activităţii şi angajarea de sarcini noi

Structura organizatorică PROCTER & GAMBLE

Detergenți: Ariel, Tide,

Bonux

Cosmetice: Head and

Shoulders, Camay,

Pantene, Olay, Max

Factor

Produse de hîrtie:

Pampers, Always,

Tampax

Mâncare: Folgers

(cafea), Pringles (cipsuri

de cartofi)

Altele: Duracell (baterii),

Gilette, Braun, Oral B,

Blend-a-Med

Parfumuri: Baldessarini,

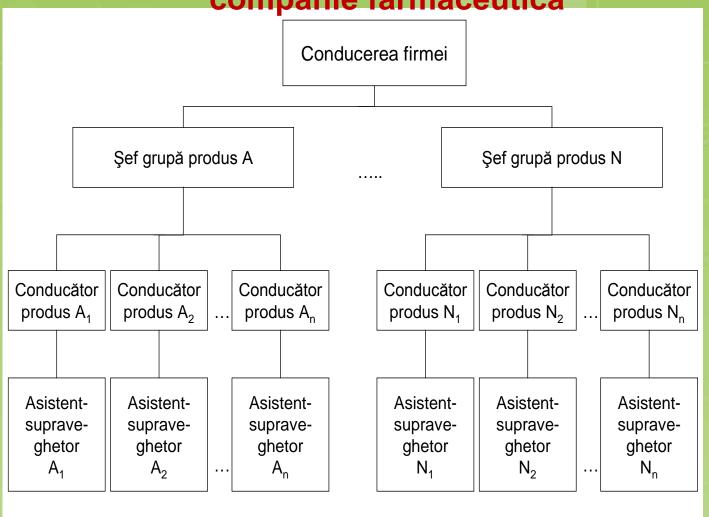
Boss, Escada, Lacoste,

Hugo, Dolce & Gabanna,

Gucci, Valentino

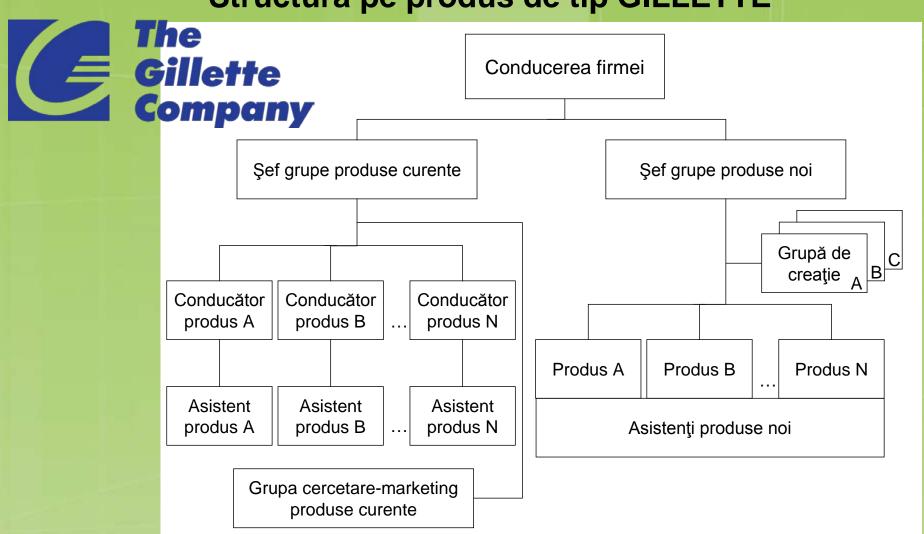
Structura BRISTOL-MYERS companie farmaceutică

Structura pe produs de tip GILLETTE

AVANTAJE:

- descentralizarea managementului;
- asigurarea unui management şi a unei producţii specializate;
- impulsionarea îndeplinirii planurilor de asimilare şi lansare a produselor, fabricaţiei, desfacerii etc.;
- realizarea unei legături flexibile și puternice cu piaţa;
- individualizarea fiecărui produs în funcție de caracteristicile lui (permiţând controlul costurilor, profitului, rentabilităţii pe unităţi de produs).

DEZAVANTAJE:

- complicarea structurii organizatorice;
- apariţia unor stări conflictuale, din cauza încălcării unor competenţe;
- existenţa unor paralelisme în organizare (mai ales când mai multe grupe de produse utilizează acelaşi nomenclator de materii prime şi materiale, utilaje, linii tehnologice) etc.

- Managementul prin proiecte (MPP)
- se aplică pe o perioadă limitată în vederea rezolvării unor probleme complexe, care presupun desfăşurarea unor activităţi foarte eterogene şi care implică specialişti numeroşi, din domenii foarte variate.
 - EX: construcţiile civile şi industriale;
 - Se realizează fabrici, secţii noi, instalaţii complexe, blocuri de locuinţe, expoziţii etc.
 - MPP a fost aplicată cu ocazia realizării primului zbor în cosmos, a avionului Concorde, navelor cosmice, a sateliţilor artificiali, a staţiilor interplanetare ş.a.m.d.

- Proiectul este un ansamblu de procese de muncă de natură diferite, cu un caracter inovaţional pronunţat, prin care se urmăreşte îndeplinirea unei misiuni complexe, cu o specificitate ridicată.
- Caracteristicile esenţiale ale unui proiect sunt:
 - rezultatul final = număr redus de unităţi dintr-un produs
 (de multe ori un singur produs); în general, există un singur cumpărător al fiecărui produs individualizat;
 - participarea unor persoane de specialităţi diferite, din mai multe compartimente;
 - este necesară construirea unor forme organizatorice temporare, care să funcţioneze în paralel cu structura organizatorică de bază a firmei.

- Condiții de aplicare a MPP:
 - problema în cauză să aibă caracter de unicat;
 - problema să fie deosebit de complexă;
 - problema să fie limitată din punct de vedere material, financiar, ca timp de execuţie (maximum 10-12 luni);
 - problema să poată fi descompusă sub forma unei piramide de sarcini parţiale şi să poată fi finanţată independent de activitatea curentă;
 - să fie create structuri organizatorice independente, temporare.

- Se pot deosebi trei forme de realizare a MPP:
- 1. MPP cu responsabilitate individuală.
 - Responsabilitatea managerul de proiect
- 2. MPP cu stat major.
 - Dirijarea activităţilor managerul de proiect, în colaborare cu un colectiv de specialişti care se ocupă exclusiv de această problemă.
- 3. Managementul pe bază de proiecte mixte
 - Această organizare se practică cu o frecvenţă ridicată în ţările dezvoltate.

Etapele MPP:

Organizarea managementului proiectului

Execuţia proiectului

Avantajele MPP:

- sunt rezolvate eficace şi rapid probleme foarte complexe;
- managementul este dinamizat, scos din rutină;
- este favorizat schimbul de experienţă între subdiviziunile organizatorice ale firmei sau între firme;
- personalul îşi dezvoltă o concepţie sistemică şi interdisciplinară de rezolvare a problemelor;
- personalul este folosit într-un mod raţional;
- este încurajată formarea de manageri îndrăzneţi, dinamici, competenţi.

Limitele MPP:

- aplicabilitatea redusă (probleme complexe);
- aplicabilitatea doar la nivel de proiecte temporare;
- dificultatea armonizării structurii organizatorice a firmei cu cea temporară a proiectului;
- stări conflictuale (stres)
- dificultatea descoperirii de manageri de proiect buni;
- dificultatea convingerii managerilor să-şi asume riscurile implicate.

2. Tehnici de creativitate

- Creativitate # inovare
- trăsături esenţiale, precum: imaginaţia; fantezia; curiozitatea; gândirea liberă, fără prejudecăţi, flexibilitatea în gândire; spiritul critic; spirit de observaţie
- Creativitate: tehnică şi artistică.
- Emisfera dreaptă: emoţiile, afectivitatea, arta, orientarea în spaţiu ş.a.m.d.
- Emisfera stângă: raţionalul, calculul matematic etc.

2. Tehnici de creativitate

- Surse de creativitate:
 - Interne: activități organizate sau spontane
 - Externe: "know-how", licențe, spionaj industrial
- Creativitate:
 - Individuală
 - De grup

2. Tehnici de creativitate - Cutia cu idei

- O căsuță poștală amplasată într-un loc accesibil
- Ideile transpuse pe un bilet
- Avantaje
 - Lipsa de inhibiţii
 - Cea mai ieftină
- Dezavantaje
 - atitudinea conducerii (neîncredere, dezinteres)
 - autorii ideilor nu beneficiază de recunoaşterea valorii lor şi de recompense materiale.

2. Tehnici de creativitate – Brainstorming

- A apărut în India
- Inițial individuală astăzi colectivă
- Metoda are trei etape principale:
 - 1. Pregătirea discuţiilor
 - Subiectul (5 și 12 participanți)
 - Se stabilesc data și ora (preferabil dimineața, în jurul orei 8)
 - Durata (maximum 60 de minute)
 - Locul și condițiile de desfășurare
 - 2. Analiza problemei în cadrul grupului
 - Se parcurg două faze: cea introductivă şi cea a discuţiilor propriuzise.
 - 3. Selectarea ideilor emise. Rezultă trei categorii de idei

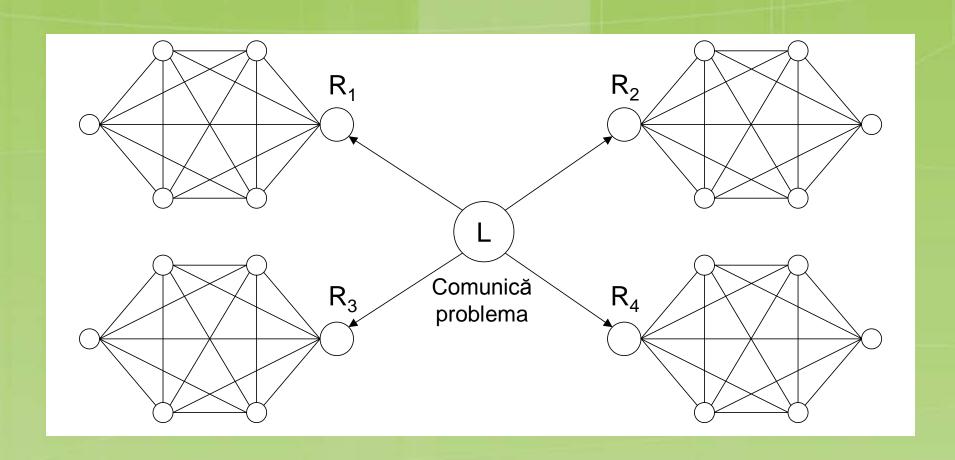
2. Tehnici de creativitate - Philips 66

- Permite consultarea mai multor echipe funcţionale, formate din câte 6 persoane (5 echipe a câte 6 persoane).
- Aceleași etape ca la Brainstorming (pregătirea, desfăşurarea și valorificarea producției de idei).
- Discuţia pe grupe (6 minute)
- Dezbaterea în plen.

2. Tehnici de creativitate – Philips 66

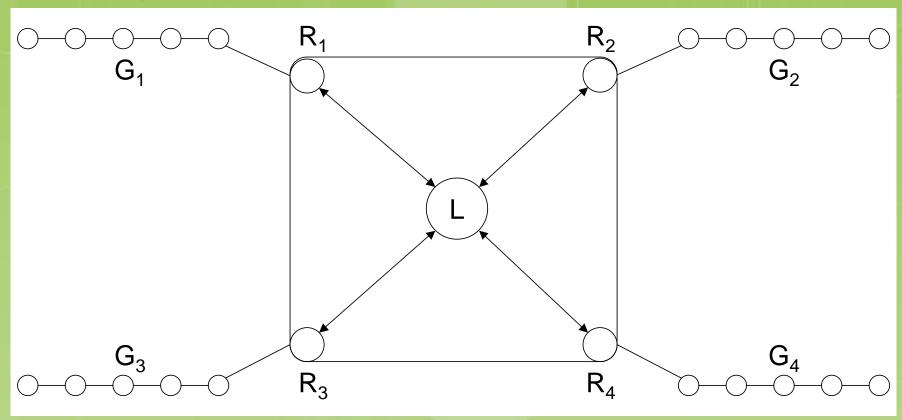
Discuţia pe grupe

2. Tehnici de creativitate - Philips 66

Discuţia în plen

2. Tehnici de creativitate - Frisco

- Four Boys of San Francisco (un arhitect, un inginer, un fizician şi un economist)
- Probleme foarte dificile
- Se alcătuiesc două echipe: de investigare şi de concluzionare.
- Echipa de investigare este compusă din 12-15 persoane cu vârste şi competenţe diferite (Cât mai în vârstă)
- Echipa de concluzionare este formată din 5-6 persoane cu calificare înaltă în domeniu. Este echipa de creaţie (cât mai tineri)

2. Tehnici de creativitate - Sinectica

- IBM, Gillette, General Motors, General Electric
- Metoda s-a fundamentat pe baza constatării că numeroase invenţii şi soluţii originale şi valoroase nu sunt rezultatele unor eforturi îndelungate de gândire sau meditaţie, ci s-au născut dintr-o idee spontană (o sclipire).
- La o şedinţă Sinectica iau parte:
 - un lider;
 - un expert;
 - un grup de maximum 6-8 persoane (minimum 3-4).

2. Tehnici de creativitate - Sinectica

- Este obligatoriu ca membrii grupului să aibă acelaşi nivel de pregătire, dar profesii cât mai diferite
- Liderul "aruncă" problema în mijlocul grupului, aceasta fiind "pasată" ca o minge de la un participant la altul, până când unul dintre ei găseşte soluţia potrivită.
- Expertul este reprezentantul problemei